

Abram a Lot

V zemi nastal hlad. Tu Abram sestoupil do Egypta, aby tam pobyl jako host, neboť na zemi těžce doléhal hlad.

Potom vystoupil Abram z Egypta se svou ženou a se vším, co měl, do Negebu; byl s ním i Lot.

Abram byl velice zámožný, měl stáda, stříbro i zlato.

Postupoval po stanovištích od Negebu až Bét-elu, na místo mezi Bét-elem a Ajem, kde byl zprvu jeho stan, k místu, kde předtím postavil oltář; tam vzýval Abram Hospodinovo jméno.

Také Lot, který putoval s Abramem, měl brav a skot i stany. Země jim však nevynášela tolik, aby mohli sídlit pospolu, a jejich jmění bylo tak značné, že nemohli sídlit pohromadě. Proto došlo k rozepři mezi pastýři stáda Abramova a pastýři stáda Lotova.

Abram se rozchází s Lotem

Tu řekl Abram Lotovi: »At' nejsou rozepře mezi mnou a tebou a mezi pastýři mými a tvými, vždyť jsme muži bratři. Zdalipak není před tebou celá země? Odděl se prosím ode mne. Dáš-li se nalevo, já se dám napravo. Dáš-li se ty napravo, já se dám nalevo.«

Lot se rozhlédl a spatřil celý okrsek Jordánu směrem k Sóaru, že je celý zavlažován, že je jako zahrada Hospodinova, jako země egyptská. To bylo předtím, než Hospodin zničil Sodomu a Gomoru. Proto si Lot vybral celý okrsek Jordánu a odtáhl na východ. Tak se od sebe oddělili. Abram se usadil v zemi kenaanské a Lot se usadil v městech toho okrsku a stanoval až u Sodomy. Sodomští muži však byli před Hospodinem velice zlí a hříšní.

Pán Bůh opakuje příslibení

Poté, co se Lot od něho oddělil, řekl Hospodin Abramovi: »Rozhlédni se z místa, na němž jsi, pohlédni na sever i na jih, na východ i na západ, neboť celou tu zemi,

kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až navěky. A učiním, že tvého potomstva bude jako prachu země. Bude-li kdo moci sečíst prach země, pak bude i tvé potomstvo sečteno. Ted' projdi křížem krážem tuto zemi, neboť ti ji dávám.«

Hnul se tedy Abram se stany, přišel a usadil se při božišti Mamre, které je u Chebrónu. I tam vybudoval Hospodinu oltář.

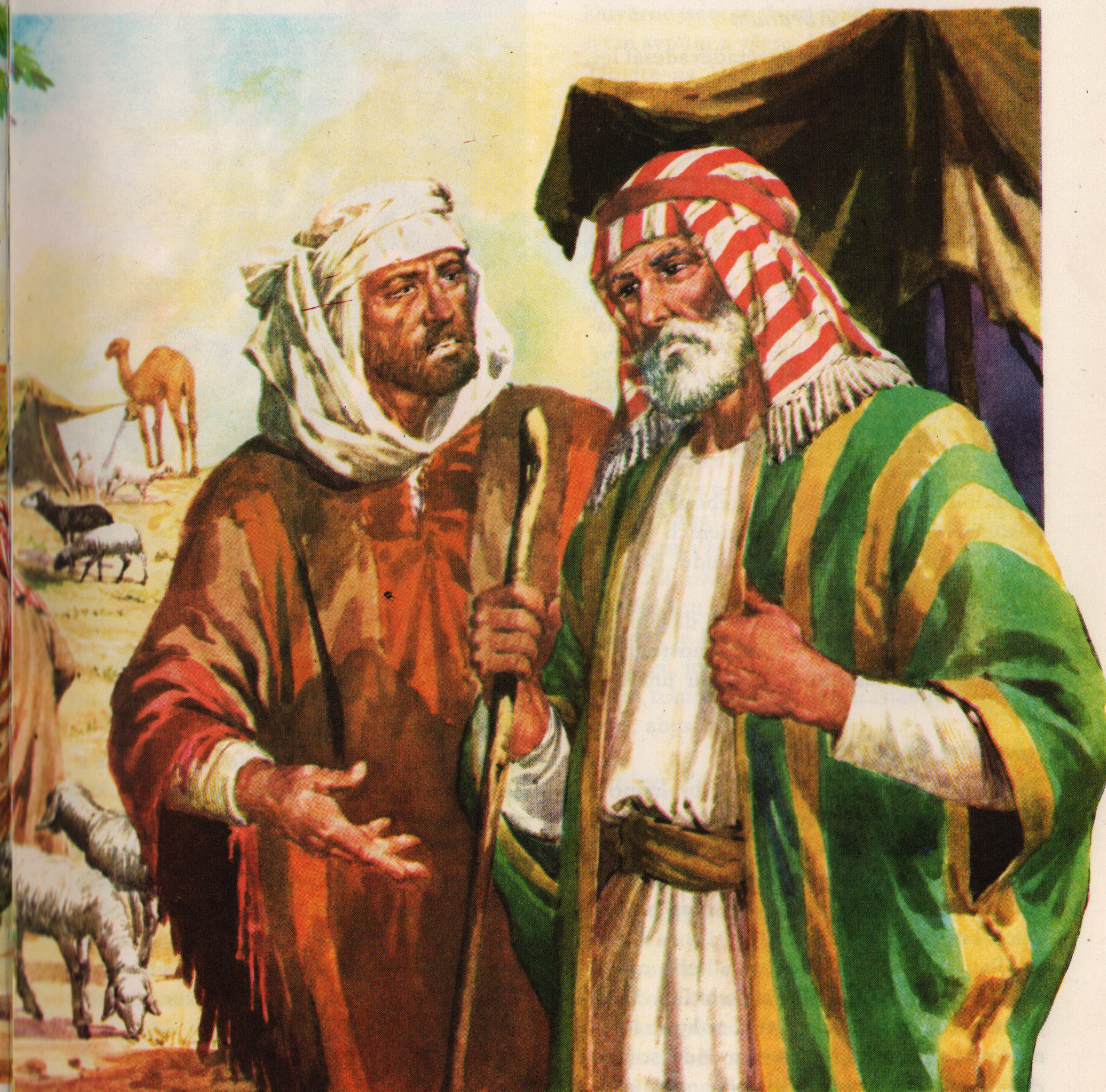

Boží smlouva s Abramem

Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: »Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.« Abram však řekl: »Panovníku Hospodine, co mi chceš dát. Jsem stále

bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Eliezer.«

Abram, dále řekl: »Ach, nedopřáls mi potomka. To má být mým dědicem správce domu?« Hospodin však prohlásil: »Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.« Vyvedl ho ven a pravil. »Pohled' na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.« A dodal: »Tak tomu bude s tvým potomstvem.«

Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.

A řekl mu: »Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Chaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.«

V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu:

»Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu, a všechny národy, které tam přebývají.«

Změna jména na Abraham

Když bylo Abramovi devětadevadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl:

»Já jsem Bůh všemohoucí, chod' stále přede mnou, buď bezúhonný. Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převelice tě rozmnožím.«

Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil:

»Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů. Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů. Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou.

Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu.

A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného držení zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.«

Abraham hostí poutníky

Potom se ukázal Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi a řekl:

»Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka. Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete

dál. Přece nepominete svého služebníka.«

Odvětili: »Učiň, jak říkáš.«

Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: »Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.«

Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil. Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem.

Pak se ho otázali: »Kde je tvá žena Sára?«

Odpověděl: »Tady ve stanu.«

I řekl jeden z nich: »Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít

syna.«

Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu.

Abraham i Sára byli staří, sešli věkem, a Sáře již ustal běh ženský.

Zasmála se v duchu a řekla si: »Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec.«

Tu Hospodin řekl Abrahamovi:

»Pročpak se Sára směje a říká: 'Což mohu opravdu rodit, když už jsem tak stará?' Je to snad pro Hospodina nějaký div?

V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna!«

Sára však zapírala: »Nesmála jsem se«,

protože se bála.

On však řekl: »Ale ano, smála ses.«

Bůh trestá Sodomu a Gomoru

Muži se odtud zvedli a zamířili k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je doprovodil.

Tu Hospodin řekl: »Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit? Abraham se stane velkým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země. Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: 'Dbejte na Hospodinovu cestu a jedněte podle spravedlnosti a práva, ať Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil.'

Hospodin dále pravil: »Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patrné z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je.«

Abraham se přimlouval za ta města, ale bez úspěchu, protože se v nich nenašlo ani deset spravedlivých.

Když vzešla jitřenka, nutili poslové Lota: »Ihned vezmi svou ženu a obě dcery, které tu máš, abys pro nepravost města nezhynul.« Ale on váhal. Ti muži ho tedy uchopili za ruku, i jeho ženu a obě dcery - to shovívavost Hospodinova byla s ním -, vyvedli ho a dovolili mu odpočinout až za městem.

Když je Hospodin vyváděl ven, řekl:

»Uteč, jde ti o život. Neohlížej se zpět a v celém tomto okrsku se nezastavuj. Uteč na horu, abys nezhynul!«

Zničení Sodomy a Gomory

Slunce vycházelo nad zemí, když Lot vešel do Soáru. Hospodin začal chrlit na Sodomu a Gomoru síru a oheň; od něho z nebe to bylo. Tak podvrátil ta města i celý okrsek a zničil všechny obyvatele měst, i co rostlo na rolích.

Lotova žena šla vzadu, ohlédla se a proměnila se v solný sloup.

Za časného jitra se Abraham vrátil k místu, kde stál před Hospodinem. Vyhlížel

směrem k Sodomě a Gomoře a spatřil, jak po celé krajině toho okrsku vystupuje ze země dým, jako dým z hutě.

Izákovo narození

Hospodin navštívil Sáru, jak řekl, a splnil jí, co slíbil. Sára otěhotněla a Abrahamovi, ačkoli byl stár, porodila syna v čase, který mu Bůh předpověděl.

Abraham dal svému narozenému synu, kterého mu Sára porodila, jméno Izák.

Obětování Izáka

Po těch událostech chtěl Bůh Abrahama zkoušet. Řekl mu: »Abrahame!«

Ten odpověděl: »Tu jsem.«

A Bůh řekl: »Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, odejdi do země Mória a tam ho obětuj jako oběť zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím.«

Když se Abraham třetího dne rozhlédl a spatřil v dálce to místo, řekl služebníkům: »Počkejte tu s oslem, já s chlapcem půjdeme dále, vzdáme poctu Bohu a pak se k vám vrátíme.«

Tu Izák oslovil svého otce Abrahama: »Otče!«

Ten odpověděl: »Copak, můj synu?«

Izák se otázal: »Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?«

Nato Abraham řekl: »Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.« A šli oba spolu dál.

Když přišli na místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval tam Abraham oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na dříví.

Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: »Abrahame, Abrahame!«

Ten odpověděl: »Tu jsem.«

A posel řekl: »Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohabojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.«

Abraham se rozhlédl a vidí, že vzadu je beran, který uvízl svými rohy v houští. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou oběť místo svého syna.

Hospodinův posel zavolal pak z nebe na Abrahama podruhé: »Přisáhl jsem při sobě, je výrok Hospodinův: protože jsi to učinil a neodepřel jsi mi svého jediného syna, jistotně ti požehnám a tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel a ve tvém potomstvu dojdou požehnání všechny pro-národy země, protože jsi uposlechl mého hlasu.«

Smlouva na Sinaji

2 Mojž 19-31

Vytáhli z Refidimu, přišli na Sinajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře.

Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory:

»Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele:

‘Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu.

Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě.

Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat

a dodržovat mou smlouvu,

budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid,

třebaže má je celá země.

Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým.’

To jsou slova, která budeš mluvit k synům Izraele.«

Mojžíš se vrátil, zavolal starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal.

Všechnen lid odpověděl jednomyslně: »Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil.«

Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu. Hospodin řekl Mojžíšovi: »Hle, přijdu k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, až s tebou budu mluvit, a aby ti vždycky věřili.«

Hospodin dále Mojžíšovi řekl:

»Jdi k lidu a dnes i zítra je posvěcuj; at’ si vyperou pláště a at’ jsou připraveni na třetí den, neboť třetího dne sestoupí Hospodin před zraky všeho lidu na horu Sinaj.

Vymezíš kolem lidu hranici a řekneš: ‘Střežte se vystoupit na horu nebo i dotknout se jejího okraje. Kdokoli se hory dotkne, musí zemřít; nedotkne se ho žádná ruka,

bude ukamenován nebo zastřelen. At’ je to dobytče nebo člověk, nezůstane naživu!

Teprve až se dlouze zatroubí na roh, smějí na horu vystoupit.«

Mojžíš sestoupil z hory k lidu, posvětil lid a oni si vyprali pláště. Řekl také k lidu: »Bud’te připraveni na třetí den.«

Když nadešel třetí den a nastalo jitro, hřmělo a blýskalo se, na hoře byl těžký oblak a zazněl velmi pronikavý zvuk polnice. Všechnen lid, který byl v táboře, se třásl.

Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a postavil se při úpatí hory.

Celá hora Sinaj byla zahalena kouřem, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni. Kouř z ní stoupal jako z hutě a celá hora se silně chvěla.

Zvuk polnice víc a více sílil.

Mojžíš mluvil a Bůh mu hlasitě odpovídal.

Hospodin totiž sestoupil na horu Sinaj, na vrchol hory. Zavolal Mojžíše na vrchol hory a Mojžíš tam vystoupil.

Desatero Božích přikázání

Bůh vyhlásil všechna tato přikázání:

»Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Nebudeš mít jiného Boha mimo mne.

Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

Nebudeš se ničemu takovému klanět, ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech, do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.

Nezneužiješ jména Hospodina, svého

Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jméno zneužíval.

Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče, ani tvůj host, který žije v tvých branách. V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.

Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Nezabiješ.

Nesesmilníš.

Nepokradeš.

Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.

Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.«

Všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu, chvěl se a zůstal stát opodál.

Řekli Mojžíšovi: »Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh at' s námi nemluví, abychom nezemřeli.«

Mojžíš lidu odpověděl: »Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit.«

Lid zůstal stát opodál a Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Hospodin.

Kdo někoho uhodí a ten zemře, musí zemřít.

Kdo uhodí svého otce nebo matku, musí zemřít.

Kdo někoho ukradne, at' už ho prodá, nebo jej u něho naleznou, musí zemřít.

Kdo zlořečí svému otci nebo matce, musí zemřít.

Oko za oko, zub za zub.

Kdo obětuje jiným bohům, kromě jedinému Pánu, at' je zahuben.

Hostu nebudeš škodit, ani ho utlačovat, neboť i vy jste byli hosty v egyptské zemi.

Žádnou vdovu a sirotka nebudete utiskovat.

Jestliže půjčíš stříbro někomu z mého lidu, chudákovi, který je s tebou, nebudeš se k němu chovat jako lichvář, neuložíš mu úrok.

Nebudeš zlořečit Bohu, ani nebudeš proklínat předáka ve svém lidu.

Nespřáhneš se se svévolníkem, aby ses stal zlovolným svědkem.

Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo. Nebudeš vypovídat ve sporu s ohledem na většinu a převracet právo.

Ani nemajetnému nebudeš v jeho sporu nadřezovat.

Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechn lid odpověděl jako jedněmi ústy: »Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.«

Nato Mojžíš zapsal všechna Hospodinova slova.

Za časného jitra postavil pod horou oltář a dvanáct posvátných sloupů podle dvanácti izraelských kmenů.

Pak pověřil izraelské mládence, aby přinesli oběti zápalné a obětovali Hospodinu býčky k hodům oběti pokojné.

Mojžíš vzal polovinu krve a vlil ji do mís a druhou polovinou pokropil oltář.

Potom vzal Knihu smlouvy a předčítal lidu. Prohlásili: »Poslušně budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.«

Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: »Hle, krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základě všech těchto slov.«

Pak Mojžíš a Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších vystoupili vzhůru. Uviděli Boha Izraele. Pod jeho nohama bylo cosi jako průzračný safír, jako čisté nebe.

Ale nevztáhl ruku na najpřednější z Izraelců, ačkoli uzřeli Boha; i jedli a pili.

Hospodin řekl Mojžíšovi:

»Vystup ke mně na horu a pobud' tam. Dám ti kamenné desky - zákon a přikázání, které jsem napsal, abys jim vyučoval.«

I povstal Mojžíš a Jozue, který mu přísluhoval, a Mojžíš vystoupil na Boží horu.

Starším řekl: »Zůstaňte zde, dokud se k vám nevrátíme. Budou tu s vámi Áron a Chúr. Kdo něco má, ať se obrací na ně.«

Mojžíš tedy vystoupil na horu a horu přikryl oblak. A Hospodinova sláva přebývala na hoře Sinaji a oblak ji přikrýval po šest dní.

Sedmého dne zavolal Hospodin na Mojžíše zprostřed oblaku.

Hospodinova sláva se jevila pohledu Izraelců jako stravující oheň na vrcholku hory.

Mojžíš vstoupil doprostřed oblaku. Vystoupil na horu a byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

»Mluv k synům Izraele, ať pro mne vyberou oběť pozdvihování. Vyberte oběť pozdvihování pro mne od každého, kdo ji ze srdce dobrovolně odevzdá.

Toto bude oběť pozdvihování, kterou od nich vyberete: zlato, stříbro a měď; látka purpurově fialová, nachová a karmínová, jemné plátno a kozí srst; načerveno zbarvené beraní kůže, tachaší kůže a akáciové dřevo; olej na svícení, balzámy na olej k pomazání - a na kadidlo z vonných látek; karneolové drahokamy pro zasazení do nárameníku a náprsníku.«

Archa úmluvy a trůn smíření

»Ať mi udělají svatyni a já budu bydlet uprostřed nich.

Udělají z akáciového dřeva schránu dva a půl lokte dlouhou, jeden a půl lokte širokou a jeden a půl lokte vysokou. Obložíš ji čistým zlatem, uvnitř i zvnějšku ji obložíš a opatříš ji dokola zlatou obrubou. Uliješ pro ni čtyři zlaté kruhy a připevniš je k čtyřem jejím hranám: dva kruhy na jednom boku a

dva kruhy na druhém. Zhotovíš tyče z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem. Tyče prostrčíš skrz kruhy po stranách schránky, aby bylo možno na nich schránku nést. Tyče zůstanou v kruzích, nebudou vytahovány. Do schránky uložíš svědectví, které ti dám.

Zhotovíš příkrov z čistého zlata dlouhý dva a půl lokte a široký jeden a půl lokte. Potom zhotovíš dva cheruby ze zlata; dáš je vytepat na oba konce příkrovu. Jednoho cheruba uděláš na jednom konci a druhého cheruba na druhém konci. Uděláte cheruby na příkrov, na oba jeho konce. Cherubové budou mít křídla rozpjatá vzhůru; svými křídly budou zastírat příkrov. Tvářemi budou obráceni k sobě; budou hledět na příkrov.

Příkrov dáš nahoru na schránku a do schránky uložíš svědectví, které ti dám.

Tam se budu s tebou setkávat a z místa nad příkrovem mezi oběma cheruby, kteří budou na schráně svědectví, budu s tebou mluvit o všem, co ti pro Izraele přikážu.»

Zhotovíš stůl z akáciového dřeva dlouhý dva lokte, široký jeden loket a vysoký jeden a půl lokte. Obložíš jej čistým zlatem a opatříš jej dokola zlatou obrubou. Uděláš mu také dokola na dlaň širokou lištu a k liště uděláš dokola zlatou obrubu.

Opatříš jej čtyřmi zlatými kruhy a připevníš je ke čtyřem rohům při jeho čtyřech nohách. Kruhy budou těsně pod lištou, aby držely tyče na nošení stolu.

Tyče zhotovíš z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem; na nich se stůl bude nosit.

Zhotovíš k němu též mísy, pánvičky, konvice a obětní misky, používané k úlitbě; zhotovíš je z čistého zlata.

Pravidelně budeš klást přede mne na stůl předkladný chléb.

Zhotovíš svícen z čistého zlata. Svícen bude mít vytepaný dřík a prut; jeho kalichy, číšky a květy budou k nim zhotoveny z jednoho kusu. Z jeho stran bude vycházet šest prutů, tři pruty svícnu po jedné straně a tři pruty svícnu po druhé straně. Na jednom prutu budou tři kalichy podobné mandloňovému květu: číška a květ. A tři kalichy podobné mandloňovému květu na druhém prutu: číška a květ. Tak to bude na všech šesti prutech, vycházejících ze svícnu.

Zhotovíš příbytek z deseti pruhů jemně tkaného plátna a z látky purpurově fialové,

nachové a karmínové; zhotovíš je s umně vetkanými cheruby.

Zhotovíš také oponu z látky purpurově fialové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. Zhotovíš ji s umně vetkanými cheruby.

Zavěsíš oponu na spony a dovnitř tam za oponu vneseš schránku svědectví. Opona vám bude oddělovat svatyni od velesvatyně. Ve velesvatyni vložíš na schránku svědectví příkrov.

Vně před oponu postavíš stůl a naproti stolu svícen při jižním boku příbytku; stůl dáš k severnímu boku.

Zhotovíš oltář z akáciového dřeva pět loket dlouhý a pět loket široký. Oltář bude čtyřhranný, vysoký tři lokte. Jeho čtyři úhly opatříš rohy; ty budou s ním zhotoveny z jednoho kusu. Potáhneš je bronzem.

Zhotovíš k němu i hrnce na vybírání

popela, lopaty a kropenky, vidlice a pánve na oheň. Všechno příslušné náčiní zhotovíš z bronzu.

Přikaz, aby předstoupil tvůj bratr Áron a s ním jeho synové z řad Izraelců, aby mi sloužili jako kněží: Áron a Áronovi synové Nádab, Abihú, Eleazar a Imatar.

Uděláš pro svého bratra Árona svaté roucho k slávě a ozdobě.

Toto budou roucha, která udělají: náprsník a nárameník, říza a tkaná suknice, turban a šerpa.

Efód - nárameník. - Zhotoví umně tkaný

nové dokola na obrubě a mezi nimi zlaté zvonečky. Zlatý zvoneček a granátové jablko budou střídavě dokola na obrubě řízy.

To bude mít Áron na sobě, když bude konat službu. Kdykoli bude vstupovat do svatyně před Hospodina a kdykoli bude vycházet.

Zhotovíš také květ (tabulku) z čistého zlata a vyryješ na něj, jak se vyrývá pečet': »Svatý Hospodinu«. Připevníš jej purpurově fialovou šňůrkou na turban; bude vpředu na turbanu. Bude na Áronově čele. Áron bude odpovědný za nepravost při přinášení

nárameník ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. Obě vrchní části budou na obou koncích spojeny.

Vezmeš dva kameny karneoly a vyryješ do nich jména synů Izraele. Áron bude jejich jména nosit na obou ramenou před Hospodinem, aby je připomínal.

K nárameníku zhotovíš řízu, celou z fialového purpuru.

Dole na obrubě připevníš granátová jablka z látky fialově purpurové, nachové a karmí-

svatých svců, které synové izraelští oddělí jako svaté, za všechny jejich svaté dary. Květ bude na jeho čele trvale, aby našli zalíbení před Hospodinem. Roucho kněží: I Áronovým synům uděláš suknice a zhotovíš pro ně šerpy. Zhotovíš jim také mitry k slávě a ozdobě.

Oblékneš do toho svého bratra Árona a s ním jeho syny. Dáš jim pomazání a uvedeš je v úřad. Posvětiš je, aby mi sloužili jako kněží.

Toto s nimi uděláš, až je budeš světit, aby mi sloužili jako kněží:

Vezmeš jednoho mladého býčka a dva berany bez vady, nekvašené chleby, nekvašené bocháňky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem; uděláš je z bílé pšeničné mouky. Dáš to do jednoho koše a přineseš to v tom koši jako dar; přivedeš i býčka a oba berany.

Potom předvedeš Árona a jeho syny ke vchodu do stanu setkávání a omyješ je vodou.

Vezmeš kněžská roucha, oblékneš Áronovi suknicí a řízu pod nárameník, i nárameník a náprsník. Pak ho opášeš umně utkaným nárameníkovým pásem. Na hlavu mu vložíš turban a na turban připevníš svatou čelenku.

Nato vezmeš olej pomazání, vyleješ jej na jeho hlavu a pomažeš ho.

Pak předvedeš jeho syny, oblečeš jim tuniky, přepášeš je šerpou, Árona i jeho syny, a vstavíš jim, na hlavu mitry.

I stane se jim kněžství provždy platným nařízením.

Tak uvedeš v úřad Árona a jeho syny.

Hospodin řekl Mojžíšovi:

»Promluv k Izraelcům: Dbejte na dny mého odpočinku; to je znamení mezi mnou a vámi po všechna vaše pokolení, abyste věděli, že já Hospodin vás posvěcuji. Budete dbát na den odpočinku; má být pro vás svatý. Kdo jej znesvětí, musí zemřít. Každý, kdo by v něm dělal nějakou práci, bude vyobcován ze společenství svého lidu.

Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne bude slavnost odpočinku, svatá Hospodinu. Každý, kdo by dělal nějakou práci v den odpočinku, musí zemřít.

At' tedy Izraelci dbají na den odpočinku a dodržují jej po všechna svá pokolení jako věčnou smlouvu. To je provždy platné znamení mezi mnou a syny Izraele. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe i zemi, ale sedmého dne odpočinul a oddechl si.»

Když přestal (Bůh) k Mojžíšovi na hoře Sinaji mluvit, dal mu dvě desky svědectví; byly to kamenné desky psané Božím prstem.

